

VOORUITBLIK WINTERSERIE OKTOBER 2020 VINKEL

Even een woordje vooraf.

2020, wat een ander jaar....

Ik denk terug aan de laatste voorbeschouwingen die ik maakte: voor de winterserie vanuit Gemert, voor de voorjaarstocht vanuit Deurne.

De wandeling in Gemert, daar keek ik naar uit. Het prille voorjaar, heerlijk om te gaan wandelen. En toen was daar corona. De winterserie werd geannuleerd.

Even nog dachten we om deze tocht dan zelf te lopen, maar de regio was zwaar getroffen door corona en iedereen werd geadviseerd om zoveel mogelijk thuis te blijven.

Nu zijn we ruim een half jaar verder en nog steeds is corona niet onder controle.

Maar gelukkig zijn er veel stappen gezet en kan er weer veel. Het wandelweekend in juli maakte duidelijk dat ook georganiseerd wandelen weer kan, mits dit goed georganiseerd is.

En dan ben je bij OLAT aan het juiste adres! Hoe goed overal over nagedacht is! Het voelde goed en veilig.

Ik zag op de routebeschrijving die we in dit weekend meekregen de aankondiging voor de winterserietochten staan. Oh, hopen dat deze wel door kunnen gaan!!!

En ja, niet lang daarna kreeg ik van Johan van de Sande, de routebouwer van deze winterserietocht, alle informatie.

En zodoende zit ik nu weer lekker achter de laptop een voorbeschouwing uit te werken. Hoe fijn, dat dit weer kan!

Na dit woordje vooraf dan nu echt de voorbeschouwing!

We zijn vandaag te gast in Vinkel, een klein kerkdorp dat vroeger deel uitmaakte van de gemeente Maasdonk, maar sinds een paar jaar bij 's-Hertogenbosch hoort.

We starten vanuit "Den Driehoek", sinds jaar en dag het gezellige middelpunt van dit landelijke dorpje.

Na vertrek lopen alle afstanden naar de trots van Vinkel: Molen De Zwaan.

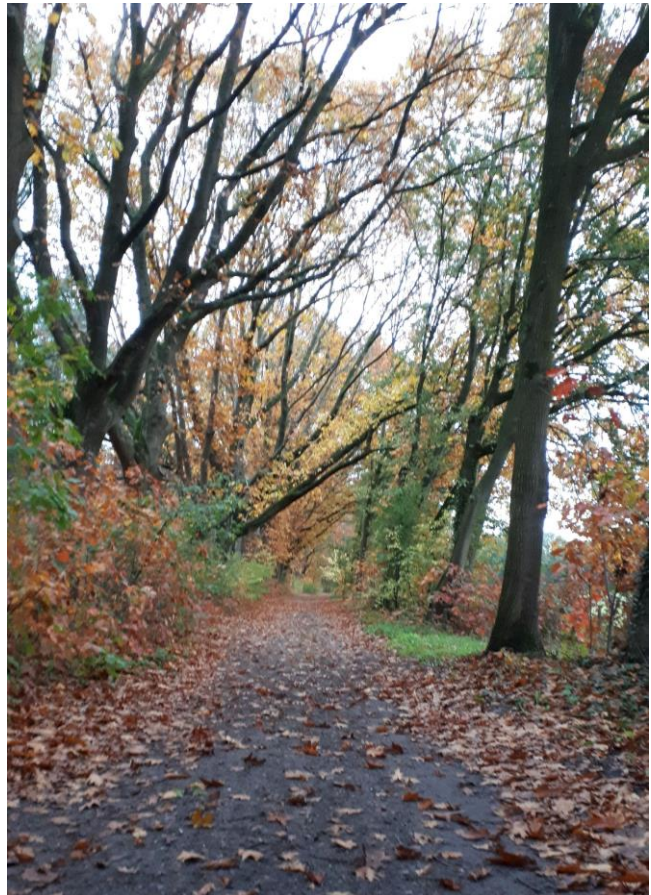
Ruim 10 jaar werkten 140 vrijwilligers aan deze molen. De oorspronkelijke molen is in 1964 geëxporteerd naar Holland in de staat Michigan in de USA. In 2009 zijn de ideeën ontstaan voor herbouw van een replica en in 2014 is met de bouwwerkzaamheden gestart. Dit jaar is de afronding. Op 18 juli is

de molenkap geplaatst; op 29 augustus de wieken. Als wij een rondje om de molen maken, staat deze er weer in volle glorie! Een knap stukje vrijwilligerswerk!

We vervolgen onze route langs de oever van de Grote Wetering. De waterloop is vermoedelijk in de 13e eeuw gegraven door monniken uit Vinkel en is 12 km lang. In 's-Hertogenbosch mondt deze loop uit in het riviertje de Aa. In de huidige vorm dateert de Grote Wetering van het begin van de 20e eeuw, toen ze werd uitgegraven om het omringende moerasgebied te ontwateren.

Bij de brug slaan we linksaf en lopen naar het bosgebied Engelenstede. De naam "Engelenstede" dankt het gebied aan een hoeve die omstreeks 1760 in dit gebied stond. De eigenaar heette Van Engelen en liet het beeld van een engel in de boerderij in metselen. Het was oorspronkelijk een moerassig heidegebied met vennen. In het begin van de 20e eeuw werd het ontgonnen en de Grote Wetering werd, zoals hierboven al staat, gegraven voor afwatering.

Inmiddels lopen we door een afwisseling van gemengd bos, stukjes heide en komen langs waterlopen en recreatieweides. Het is herfst, dus kunnen we genieten van de bladverkleuring, van fijn spinrag vol dauwdruppels. Tussen de bladeren op de grond liggen eikels, beukenootjes en kastanjes. Let ook eens op de verschillende soorten paddenstoelen, het gebied staat er bekend om. En juist hier staan veel Amerikaanse eiken. Regelmatig treffen we fraaie eikenlanen en kunnen we genieten van prachtige herfstkleuren. Alle ingrediënten dus voor een heerlijke herfstwandeling.

We lopen een flink stuk door dit afwisselende gebied.

Dan volgt de eerste splitsing. Bij het oversteken van de Hooghei zwaaien we de wandelaars die voor 10 km gekozen hebben gedag. Zij lopen op een breed zandpad langs een waterloop. Onderweg zien ze de touwladders van de scouting over het water hangen. Mocht je zin hebben in een uitdaging.....!?

Wat verderop treffen ze de wagenrust, hét pauzemoment voor deze afstand. Hierna vervolgen ze samen met de wandelaars op de langere afstanden de hoofdroute. Deze gaan op weg naar de grote koffiepost bij een boerderij in het bos nabij de Hooghei.

Ik vind dit altijd een heerlijk moment. Een goed uur wandelen achter de rug, tijd voor een lekker vers kopje koffie. We zitten hier heerlijk, weg van het autoverkeer en midden in de landelijke natuur.

We vervolgen de route en komen weer bij de Grote Wetering.

Bij de volgende brug buigt de 15 km af. Zij komen wat verderop weer op de hoofdroute uit.

De lopers op de langere afstanden vervolgen de route op een grasdijk naast de Wetering.

Aan de rechterzijde valt een fraai stukje natuur op. Hier is de ecologische verbindingszone "Stapstenen", aangelegd door de IVN 's-Hertogenbosch. In een strook langs de dijk zien we poelen, ruigtes, beplanting voor bloemen, vlinders en andere insecten en een aangelegde heuvel die hopelijk als dassenburcht gaat dienen.

Dan splitst de route. De 30 km gaat er af, maar al snel (na 50 m) komen ze weer samen met de lopers van de 20 en 40 km, die dan op de terugweg zijn.

Deze beide afstanden lopen ondertussen naar landgoed De Wamberg en komen langs de eeuwenoude pachtboerderij Eikenlust, bijzonder vanwege z'n ronde torentje.

Dan is daar De Wamberg, een bosrijk landgoed van ongeveer 182 ha groot. Naast het kasteeltje, zien we boerderijen, een tuinmanswoning en een koetshuis met een poort. Ook zijn er vijvers die onderling met elkaar in verbinding staan. Het gebied is in de tweede helft van de 14e eeuw ontgonnen. De oudste boerderij dateert uit die tijd. We lopen een mooie route over dit landgoed, met z'n fraaie waterpartijen.

Na dit mooie landgoed gaan de wandelaars op de 20 km-route op de terugweg. Het is maar een klein stukje om weer op de hoofdroute uit te komen en daar de wandelaars te treffen die voor 40 km gekozen hebben.

Deze afstand maakt een bijzondere lus. Zij steken de weg naar Berlicum over en komen in het nieuwe natuurgebied de Rosmalense Aa. Dit is ontstaan na aanleg van het Maximakanaal. Net voor dit natuurgebied, op het erf van een markante boerderij, treffen de wandelaars de exclusieve koffiepost. De Rosmalense Aa is een nieuwe beek van 6 km tussen de Aa en de Maas. Prachtig om te zien hoe de natuur zich in dit "park": de beek en directe omgeving, al na slechts enkele jaren ontwikkeld heeft. Na een mooi stukje door dit gebied lopen we over het fietspad naar de brug over de Zuid Willemsvaart. Hierna vervolgen we de route langs het nog vrij nieuwe Maximakanaal en maken dan een mooi lusje naar de Berlicumse plas. We lopen hier op een pad tussen de twee waterplassen. De A2 is dichtbij, maar wij lopen heerlijk in de natuur.

Uiteindelijk komen we bij het sluizencomplex en steken hier het kanaal over. Bedenk dat wanneer de linkersluisdeuren open staan, je over de rechtersluisdeuren de route kunt vervolgen. Nog een weetje: de Grote Wetering gaat hier *onder* het Maximakanaal door en mondt iets verderop uit in de Aa.

Al snel is er de samenkomst met de wandelaars die de 20 km-route volgen. We lopen nu langs het terrein van het voormalig psychiatrisch ziekenhuis Coudewater en komen weer bij de Grote Wetering! En opnieuw kunnen we genieten van mooie

vergezichten en weerkaatsing in het water. Let eens op de machtige beukenbomen! De wandelaars die 30 km lopen, voegen in. Gezamenlijk gaan we op weg naar de 1e caférust. Deze is bij Tennisclub Maliskamp, waar we welkom zijn in het gezellige paviljoen.

Na de rust gaat de 20 km de bossen in en kunnen zij opnieuw genieten van herfstkleuren en paddenstoelen. Zij komen wat verderop aan de achterzijde van vakantiepark Dierenbos en treffen dan al spoedig de soeppost.

De twee langste afstanden, de 30 en 40 km gaan via een avontuurlijk Kruipgat onder de A59 door.

Er volgt een afwisselende route: na een bosgebiedje komt de bebouwde kom van Rosmalen in zicht. Aan de rand ervan liggen mooie zandpaden, die er om vragen om ontdekt te worden. We lopen een stukje parallel aan de spoorlijn 's-Hertogenbosch-Nijmegen en komen dan in het Waterwingebied van Brabant Water.

Het bosgebied gaat over in een bescheiden stukje zandverschuiving, de Nulandse Heide. We lopen langs de rand en komen op het snelfietspad, de F59, op weg naar de 2e caférust bij café Kerkzicht in het centrum van Nuland.

Even een pauzemomentje!

Als we weer aanstappen, passeren we Villa Maasdonk. Kijk eens naar de ramen op de 1e verdieping. Hier schitteren de robes van Addy van den Krommenacker (niet direct een wandel-outfit 😊). Al gauw laten we de bebouwde kom van Nuland achter ons en lopen naar een ander gedeelte van de bossen van het Waterwingebied. Bij Mariaoord gaan we het viaduct over de A59 over. Een paadje langs een sloot leidt ons naar een volgend bosgebied. Hier treffen we een fraai herfstdoorkijkje: een waterloop, een bruggetje, herfstbos..... De 20 km voegt in. Samen lopen we door de bossen naar de soeppost.

Alle afstanden zijn nu weer samen. We weten het: na deze post dienen de laatste kilometers zich aan.

Alle wandelaars komen op een mooi pad tussen een waterloop en camping Het Dierenbos. Daarna volgt een stuk van het eeuwenoude "Kerkdekske", het pad dat in vroegere jaren Vinkel met Nuland verbond. In Vinkel stond toen, we hebben het dan over de 17e eeuw, nog geen kerk. De wandeling was indertijd soms best lastig. Het gehele gebied liep regelmatig onder water door overstromingen van de Aa en de Maas. Gelukkig is dat verleden tijd en hoeven we niet bang meer te zijn voor natte voeten.

Het pad verloor zijn functie toen Vinkel een eigen kerk kreeg, werd onbegaanbaar, maar is nu weer toegankelijk gemaakt voor wandelaars en interessant voor plant en dier. Het heeft zelfs een straatnaambordje Kerkdèkske en een met een foutje Kerkdèkseke. Let maar eens op.

De wandelaars die voor 10 of 20 km gekozen hebben, snijden een stukje af. De 15, 30 en 40 km lopen ook het 2e deel van het "Kerkdekske".

Zoals het OLAT betaamd, volgen nog enkele onverharde landwegen en dan komt Den Driehoek weer in zicht.

We zijn aan het einde van een heel afwisselende, fraaie wandeltocht. Een hartelijk woord van dank aan de routebouwer en aan alle vrijwilligers die flink in de weer zijn geweest om ons een mooie wandeldag te bezorgen!

-Myriam van den Berg-